

Współpraca dla Strategii Rozwoju Krakowa 2030

Miasto przyjazne do życia

Warsztaty 26.09.2016 – Resume

Ekspert: prof. Anna Karwińska

Moderator: dr hab. Marta Smagacz-Poziemska

Niniejszy dokument stanowi podsumowanie warsztatów realizowanych na potrzeby Współpracy dla Strategii Rozwoju Krakowa 2030. Rolą warsztatów było znalezienie odpowiedzi na pytania o to, w jaki sposób możliwe jest osiągnięcie wybranych celów Strategii Rozwoju Krakowa oraz jaki powinien być oczekiwany przez wybrane środowisko wkład Urzędu Miasta Krakowa, pozwalający na realizację Strategii.

Poniższe resume zawiera uwagi wypracowane przez uczestników grupy „Miasto przyjazne do życia”.

W JAKI SPOSÓB MOŻNA OSIĄGNĄĆ WSKAZANE CELE?

1. Likwidacja „wuzetek” - pomysł wzbudził kontrowersje: część zwracała uwagę na konieczność zmiany przepisów ogólnych,
2. Myślenie o mieście w kategoriach obszarów (a nie całego miasta czy dzielnic jako jednostek administracyjnych) -> zwrot w kierunku społeczności lokalnych, obszarów trudnych do wyodrębnienia na podstawie twardych kryteriów, specyficznych ze względu na cechy społeczno-kulturowo-przestrzenne,
3. Akcent na infrastrukturę społeczną – dostęp do usług (np. przedszkola, żłobki, oferta z zakresu ochrony zdrowia), ale konieczny też dostęp do terenów zielonych, rekreacyjnych,
4. Systemowe myślenie o terenach zielonych:
 - nie jako oderwanych od siebie skwerach czy parkach, ale jako systemie terenów (np. łączenie istniejących obszarów zielonych korytarzami, ścieżkami),
 - Konieczne kontradziania – np. wobec wycinki drzew.
5. Konieczne ustalenie parametrów/wskaźników jakości życia:
 - nie da się uniwersalnie „owskaźnikować”, ale potrzeba punktu wyjścia; konieczne ogólne zdefiniowanie „jakości życia”,

- w definiowaniu „jakości życia” konieczne jest uwzględnienie osób nieobecnych w debacie (np. niepełnosprawnościami, wykluczonych ekonomicznie) – idzie nie tylko o kwestie mobilności (bo głównie do tego sprowadza się ujmowanie niepełnosprawności), ale jakość życia w odniesieniu do edukacji, czasu wolnego, pracy.
- wskaźniki muszą dotyczyć kwestii, które są dla mieszkańców istotne (np. w odniesieniu do przedszkoli: liczba dzieci przyjętych z obszaru zamieszkania i pracy).

6. Konieczna jest nowa strategia/polityka komunikacyjna/transportowa Krakowa i w powiązaniu z kwestią przestrzeni publicznej (temat szczególnie gorąco dyskutowany w 2. Grupie, gdzie zastanawiano się nad złotym środkiem pomiędzy arbitralnym narzucaniem nowej wizji a modelem partycypacyjnym). Potrzebne:

- ulice dla pieszych, nie dla samochodów,
- zmiana nawyków komunikacyjnych mieszkańców/mieszkanek,
- zmniejszanie liczby miejsc parkingowych (wg niektórych strefa powinna być płatna również w weekend – ale pomysł budził też sprzeciw),
- inwestowanie w komunikację publiczną,
- promowanie car-poolingu,
- pokazywanie mieszkańcom dobrych praktyk, najlepiej z okolicy (nie z Kopenhagi), np. skwery miejskie, woonerfy,
- najpierw testowanie nowych rozwiązań (jak Kazimierz) – mieszkańcy powinni mieć poczucie, że rozwiązanie nie jest definitywne, ale mogą się do niego przekonać w okresie próbnym.

7. Potrzebna jest NOWA NARRACJA: antysmogowa oraz na rzecz planowania przestrzennego przyjaznego mieszkańcom (np. w związku z ograniczeniami dla samochodów).

CZEGO OCZEKUJEMY OD MIASTA?

1. Platforma do współpracy różnych podmiotów/aktorów – dotychczasowe doświadczenia niektórych uczestników warsztatów świadczą o dobrych efektach współpracy UMK, uczelni, NGOs). UMK ma wspierać, inicjować, ułatwiać.
2. Rola edukacyjno-informacyjna:
 - a) edukacja obywatelska (uczenie brania odpowiedzialności za Kraków; oddawanie ludziom odpowiedzialności za przestrzeń przy wspieraniu np. finansowym małych projektów – np. odnowienie podwórka),
 - b) przekazywanie w sposób dostosowany do odbiorców informacji o merytorycznych podstawach konkretnych decyzji oraz konsekwencji decyzji.
3. Dobra diagnoza potrzeb mieszkańców/mieszkanek – niektóre decyzje chybiające, świadczą o braku wcześniejszego rozeznania (przykład parkingu Czerwone Maki,
4. Odpowiedzialne planowanie przestrzeni: czytelna strukturyzacja przestrzeni z określeniem parametrów jakości
 - proponowanie przez Miasto nowych rozwiązań, nawet jeśli nie zyskają popularności, ale w dłuższej perspektywie mogą poprawić jakość życia i środowiska (ważne, aby je najpierw testować):
 - policentryczność – rozpraszanie aktywności, odciążenie centrum i oferta na poziomie społeczności lokalnych.

- dbałość o tereny zielone (jako system),
- planowanie przestrzeni jako prewencyjne (przykład projektu z UJ: secured by design),
- Większe powiązanie planów komunikacyjnych miasta i subregionu,
- inwentaryzacja przestrzeni publicznej oraz obszarów zielonych,
- inwentaryzacja zasobów mieszkaniowych i tworzenie polityki mieszkaniowej miasta (-> wskaźnik: czas oczekiwania na mieszkanie komunalne),
- policentryczność usług (np. czasu wolnego),
- pojawiły się głosy o potrzebie komunalizacji mienia,
- potrzebny jakiś nacisk na deweloperów, aby nowe osiedla były projektowane jako lokalne centra życia społecznego, z niezbędną infrastrukturą (głosy uczestników nt. ograniczeń Gminy w tym zakresie).

5. Działanie poprzez INSTYTUCJE GMINNE, np. poprzez SZKOŁY na terenie gminy:

- kształtowanie postaw obywatelskich (poprzez programy edukacyjne, ale też włączenie samorządów szkolnych, rodziców do działań na rzecz Krakowa/w sprawie Krakowa),
- ZMIANA MONOPROFILOWOŚCI I MONOFUNKCYJNOŚCI instytucji gminnych: szkół, domów kultury itd.